

[A. O. D. Petersen.]

Arbejderne eller Arbejdsgiverne kan være interesseret i at opretholde et Lønniveau, som kun bringer Standsning i al Erhvervsvirksomhed. Men jeg vil mene, at ogsaa her kan Staten gøre en Del ved at lempe noget paa de mange Forholdsregler, den har paa-lagt Erhvervsvirksomhederne at overholde. Jeg kender vel ikke saa stærkt til det indenfor Industrien, men jeg ved, at de Beskyttelsesforanstaltninger og sundhedsmæssige Forskrifter, vi har, i mange Tilfælde paa-lægger Erhvervene en ikke ringe Byrde. Det er muligt, at man af Hensyn til Konkurrence fra Udlandet er nødt til at lette ogsaa disse. Ingen kan jo dog være interesseret i, at dansk Virksomhed, hvad enten det er Landbrugs- eller Byerhverv, stagnerer overfor Konkurrencen fra Udlandet.

Hvad de Hjælpeforanstaltninger angaar, som vi fra konservativ Side har ønsket at stille til den højtærede Regerings Raadighed, vil jeg sige, at man selvfølgelig ikke gennem saadanne Foranstaltninger kan gøre alt. Arbejdsløsheden har naturligvis ogsaa overmaade stor Indflydelse paa Landbruget, selv om den er stærkere indenfor Industrien. Det er givet, at de Udgifter, Arbejdsløsheden medfører, i høj Grad maa bæres ogsaa af Landbruget, men det er i alt Fald uigen-drivelig rigtigt, at de Industrivirksomheder, som lammes ved Arbejdsløsheden, er ude af Stand til at betale de Skatter, der skulde medvirke til at lette den Byrde, som er ved at blive for stor for os alle. Det er derfor ikke rigtigt, hvad man kan høre mange sige, at Landbruget ikke kan være interesseret i, at denne Byrde bliver aflastet. Jo, Landbruget er ogsaa i høj Grad interesseret i Byerhvervenes Krise, fordi det gælder om, at Byrden bliver mindre, ved at Udgifterne til Arbejdsløsheden bliver mindre, at vi bliver flere om at bære Byrden, ved at flere bliver i Stand til at betale Skat.

Men derudover har vi foreslaaet en Skattelettelse, især paa Formuebeskatningen, som vi med Glæde ser at den høje Regering har taget op, og som der nu er en Del Udsigt til at faa ført igennem. Vi har foreslaaet en Omlægning af de Amtsskatter, som hviler tungt paa Landbruget gennem Ejendomsbeskatningen, saa de bliver lagt paa en mere retfærdig Maade. — I denne Forbindelse vil jeg spørge den høje Regering, hvor vidt man nu er kommet med det Lovforslag, som paa konservativt Initiativ, Landstingsmand Pipers Initiativ, er lagt paa Landstingets Bord. Bliver der intet ud af dette Forslag? Ønsker Regeringen at fremkomme med Ændringer, eller kan Regerin-

gen være med til at gennemføre vort Forslag, saa vi hurtigt kan opnaa en Omlægning af Amtsskatterne, som, efter at Grundskyldsloven er vedtaget, er blevet endnu mere tyngende for Landbruget end før. — Vi har foreslaaet, at vi skulde gaa ind for en aktiv Handelspolitik, tagende Sigte paa at bevare de nuværende Markeder, generobre de lukkede eller muligvis finde nye, og til Støtte for dette Krav har vi forelagt det Tvede-Laursen'ske Forslag af 1926, Dumpingforslaget af 1927 og Forslaget om aktiv Erhvervsstøtte af 4. November i Aar, der i sin § 4 vil bringe virkningsfuld Hjælp i den Henseende.

Naar jeg nu fremholder for den højtærede Landbrugsminister disse Forslag fra konservativ Side, ved jeg, at han øjeblikkelig vil sige: Nu hører vi atter Krav fra konservativ Side om Toldforanstaltninger overfor England, det er alt for farligt, det kan vi ikke inklade os paa, England er vort store Aftagermarked, og vi maa vogte os for paa nogen Maade at støde England. Det er den gamle Tekst til stadig skiftende Melodi, som vi hører fra Venstre Gang paa Gang i al den Tid, der har været talt om Krisen. Det er gaaet saadan i Blodet paa Vestres Folk ude i Landet, at de ligefrem ser rødt, naar de ser eller hører Ordet: Told. Jeg har selv været et levende Bevis herpaa; det skal jeg dog ikke komme ind paa, men fortsætte mine Betragtninger.

I mange Henseender er Regeringen jo slet ikke saa bange for at fordyre de Varer, vi faar fra England. Jeg minder om den Fordyrelse, vi fik ved Valutaskatten; den Forhøjelse af den indirekte Told, som skulde være med til at bære Udgifterne, ramte i høj Grad England. Jeg kunde henlede Opmærksomheden paa den Spritbeskatning, vi har, som rammer de specielle Mærker, man fremstiller indenfor det engelske Rige. Jeg kunde henlede Opmærksomheden paa, at man for nylig har lagt en Toldskat paa indtil 25 pCt. af Varens Værdi paa Benzin; det rammer dog England sammen med de andre Lande. Nu ved jeg vel, at man ikke vil anerkende, at Finanstoldens Virkninger er saa uheldige som Beskyttelsestoldens, men en Varefordyrelse vil dog altid virke paa Forbruget af Varen, og det er i alt Fald givet, at Finanstoldens Virkninger næsten altid er Varefordyrelse, medens Beskyttelsestoldens Virkninger ofte slet ikke er Varefordyrelse, i alt Fald som oftest i mindre Grad. Vi kender det, vi Landmænd, idet vi ganske utilsøret ved, at vi bærer hele den tyske Toldlovs prisnedsættende Virk-